

УДК 342.9 (477)

DOI 10.32782/2663-5666.2025.2.5

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СУДОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

Вступ. Цифровізація охопила майже всі сфери суспільних відносин. Органи публічної адміністрації все більше переходять на електронний документообіг. Впровадження інформаційних технологій дозволяє суттєво оптимізувати роботу всіх гілок влади. Особливе значення цифровізація має для судової системи України, яка суттєво перевантажена у зв'язку із об'єктивними причинами.

Створення в Україні Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи дозволило суттєво покращити процеси здійснення судочинства, впровадити електронний документообіг, удосконалити механізми комунікації між судами та громадянами (проводити судові засідання в режимі відеоконференції, подавати процесуальні документи в електронній формі, пересилати та отримувати тексти судових рішень) тощо.

Проте, актуальним залишається питання адміністративно-правового регулювання впровадження інноваційних інформаційних технологій в діяльність судів, зокрема, технології штучного інтелекту.

Вищезазначеним обґрунтовується як теоретична, так і практична значимість даного дослідження.

Різні аспекти правового регулювання використання та розвитку інформаційних технологій природно опинилися в центрі уваги науковців. Так, із останніх наукових праць слід виділити роботи В. Антонюка, М. Бабик, Д. Біленької, О. Берназюка, Д. Бондара, О. Гунбіної, Т. Ковальнової, О. Комарова, А. Краковської, Н. Литвин, І. Лопушинського, К. Оксютенка, А. Омельченка, Р. Стефанчука, І. Тищенкої.

Інформаційні технології активно застосовуються для удосконалення системи національного судочинства, що знайшло своє відображення у наукових працях, серед яких варто відзначити публікації В. Антонюка «Елементи діджиталізації адміністративного судочинства України» [1], А. Заїкіна «Дігіталізація судової влади: теоретико-правовий аспект» [2], С. Обрусної,

І. Іванової та В. Чубань «Проблеми адміністративно-правового забезпечення електронного суду в Україні в умовах пандемії Covid-19» [3].

Проте, питання адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у судовій системі потребують поглибленого наукового аналізу з метою формулювання пропозицій щодо удосконалення чинного законодавства та юридичної практики у даній сфері суспільних відносин.

Постановка завдання. Метою наукової публікації є дослідження адміністративно-правових засад використання інформаційних технологій в судовій системі України.

Методологія даної публікації включає філософські (закони та прийоми діалектики: єдності та боротьби протилежностей, переходу кількісних змін у якісні, прийом «заперечення заперечення», принципи об'єктивності та історизму), загальнонаукові (системний та структурно-функціональний методи, прийоми логіки: аналіз, синтез, дедукція та індукція) та спеціально-юридичні методи дослідження (формально-юридичний метод як похідний від аксіоматичного методу дослідження, метод юридичного моделювання). Крім того, в процесі дослідження використовуються такі загальноновідомі наукові підходи як синергетичний, інструментальний, цивілізаційний, антропоцентричний та телеологічний.

Результати дослідження. Судова система України пройшла через кілька етапів реформування, проте актуальними залишаються питання кадрового забезпечення судів, дотримання розумних строків розгляду судових справ. Розвиток, урізноманітнення судової практики та збільшення соціальної активності громадян зумовили зростання навантаження на суддів. Водночас, значну частину роботи суддів займає робота з документами, аналіз судової практики та підготовка проєктів процесуальних документів. Суттєво полегшити роботу кожного судді дозволяють процеси цифровізації, впровадження інноваційних інформаційних технологій.

В Україні масштабна цифровізація судової системи розпочалась у відповідності до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення поетапного впровадження Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи», який набув чинності 26 травня 2021 року [4].

Вказаним Законом передбачено, що створення та забезпечення функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи здійснюються поетапно. Окремі підсистеми (модулі) Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи починають функціонувати через 30 днів з дня опублікування Вищою радою правосуддя у газеті «Голос України» та на веб-порталі судової влади України оголошення про створення та забезпечення функціонування відповідної підсистеми (модуля) Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи. Таке оголошення має містити інформацію про пункти відповідного розділу, які вводяться в дію у зв'язку з початком функціонування відповідної підсистеми (модуля) Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи. Про початок функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи у складі всіх необхідних для її повного функціонування підсистем (модулів) Вища рада правосуддя публікує оголошення у газеті «Голос України» та на веб-порталі судової влади України [4].

Таким чином, Законом передбачене поетапне впровадження Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи в практичну діяльність судів, що сприяло поступовому переходу судової системи України на електронний документообіг, підготовці відповідних технічних можливостей та навчанню працівників суду та самих суддів засадам цифрової грамотності, оволодінню ними навичками використання цифрових інструментів в процесі здійснення судочинства.

Так, змінами, внесеними зазначеним Законом до процесуальних кодексів, передбачено, що під час здійснення повного фіксування судового засідання технічними засобами, а також проведення судового засідання в режимі відеоконференції протокол судового засідання створюється Єдиною інформаційно-телекомунікаційною системою в порядку, визначеному Положенням про Єдину інформаційно-телекомунікаційну систему та/або положеннями, що визначають порядок функціонування її окремих підсистем (модулів). Протокол судового засідання скріплюється електронним підписом

секретаря судового засідання і приєднується до справи. Усі судові рішення викладаються письмово у паперовій та електронній формах. Судові рішення в електронній формі викладаються з використанням Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, оприлюднюються в порядку, визначеному Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему та/або положеннями, що визначають порядок функціонування її окремих підсистем (модулів), та підписуються електронним підписом судді (у разі колегіального розгляду – електронними підписами всіх суддів, які входять до складу колегії) [4].

Також вказаним Законом внесені зміни до процесуальних кодексів, згідно з якими суд проводить розгляд справи за матеріалами судової справи у паперовій або електронній формі в порядку, визначеному Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему та/або положеннями, що визначають порядок функціонування її окремих підсистем (модулів). Процесуальні документи в електронній формі мають подаватися учасниками справи до суду з використанням Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи в порядку, визначеному Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему та/або положеннями, що визначають порядок функціонування її окремих підсистем (модулів) [4].

Таким чином, Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення поетапного впровадження Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи» передбачено цілий ряд цифрових інструментів для удосконалення процесу здійснення судочинства. Проте, більш детальна регламентація використання інформаційних технологій в судовій системі України передбачена підзаконними нормативно-правовими актами.

Так, Положення про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему та/або положення, що визначають порядок функціонування її окремих підсистем (модулів), розробляються Державною судовою адміністрацією України та затверджуються Вищою радою правосуддя після консультацій з Радою суддів України [4].

У відповідності до Положення про порядок функціонування окремих підсистем (модулів) Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, затвердженого Рішенням Вищої ради правосуддя 17 серпня 2021 року № 1845/0/15-21, Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна

система (ЄСІТС) – є сукупністю інформаційних та телекомунікаційних підсистем (модулів), які забезпечують автоматизацію визначених законодавством та цим Положенням процесів діяльності судів, органів та установ в системі правосуддя, включаючи документообіг, автоматизований розподіл справ, обмін документами між судом та учасниками судового процесу, фіксування судового процесу та участь учасників судового процесу у судовому засіданні в режимі відеоконференції, складання оперативної та аналітичної звітності, надання інформаційної допомоги суддям, а також автоматизацію процесів, які забезпечують фінансові, майнові, організаційні, кадрові, інформаційно-телекомунікаційні та інші потреби користувачів ЄСІТС [5].

Власником програмного забезпечення ЄСІТС є держава в особі Державної судової адміністрації України. ЄСІТС працює на базі основного та резервного (резервних) центрів обробки даних. Організаційне та фінансове забезпечення створення і функціонування окремих підсистем (модулів) ЄСІТС здійснює ДСА України, яка несе відповідальність за їх належне функціонування та забезпечення захисту інформації [5].

Слід відзначити, що в умовах повномасштабної війни російської федерації проти України, з метою збереження інформації, що міститься в ЄСІТС, та самої програмної оболонки ЄСІТС, доцільно зберігати копії вказаних інформаційних ресурсів на декількох альтернативних серверах, включаючи сервери, розташовані в цивілізованих зарубіжних країнах, з якими укладено відповідні угоди про правове та інформаційне співробітництво.

Крім того, у відповідності до вказаного Положення, Порядок функціонування окремих підсистем (модулів) Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи розроблено відповідно до вимог Кримінального процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Господарського процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кодексу України з процедур банкрутства, законів України «Про судоустрій і статус суддів», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення поетапного впровадження Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи», «Про електронні довірчі послуги», «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» та інших нормативно-правових актів [5].

Отже, адміністративно-правове регулювання використання інформаційних технологій у судовій системі України наразі регламентовано проаналізованим Положенням про порядок функціонування окремих підсистем (модулів) Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи.

Крім того, Рада суддів України під час засідання, що відбулося 06 березня 2025 року, прийняла рішення № 7, згідно з яким з 01 квітня цього року було введено в дію нову єдину чинну редакцію Положення про автоматизовану систему документообігу суду (АСДС).

Так, Рішенням Ради суддів України № 39 від 11 листопада 2024 «Про єдину чинну редакцію Положення про АСДС» була затверджена нова єдина чинна редакція Положення про автоматизовану систему документообігу суду [6].

Тоді ж Радою було зазначено, що єдина чинна редакція Положення про АСДС вступить в дію після погодження Державною судовою адміністрацією України, доопрацювання відповідних модулів ЄСІТС та після публікації на сайті Ради суддів України. 18 грудня 2024 року до Ради суддів України офіційно надійшов наказ ДСА України від 29 листопада 2024 року № 529 про погодження Положення про автоматизовану систему документообігу суду (АСДС) [6].

Вже 24 лютого 2025 року Рада суддів України отримала листа Державної судової адміністрації України про доопрацювання адміністратором автоматизованої системи документообігу суду ДП «Інформаційні судові системи» програмного забезпечення до вимог нової єдиної чинної редакції Положення АСДС.

Зважаючи на те, що програмне забезпечення судів вже було готове до впровадження нової редакції Положення про автоматизовану систему документообігу суду, затвердженого рішенням Ради суддів України від 11 листопада 2024 року, а зборам суддів необхідно буде привести Засади використання автоматизованої системи документообігу суду у відповідність до нової єдиної чинної редакції Положення про автоматизовану систему документообігу суду, що потребувало певного часу, Рада суддів України вирішила змінити порядок набрання чинності Положенням про АСДС та ввести його в дію з 01 квітня 2025 року [6].

З дня набрання чинності вказаним Положенням втратило чинність Положення про автоматизовану систему документообігу суду, затверджене Рішенням Ради суддів України № 25 від 02 квітня 2015 року з подальшими змінами та доповненнями.

Єдина чинна редакція Положення про автоматизовану систему документообігу суду була затверджена Радою суддів України з метою врегулювання технічних та організаційних питань, забезпечення автоматизованої взаємодії системи документообігу суду та модулів ЄСІТС, їх однакового розуміння та застосування судами відповідних норм [6].

Таким чином, на рівні рішення Ради суддів України, яке погоджено наказом Державної судової адміністрації України, було регламентовано функціонування оновленої автоматизованої системи документообігу судів (АСДС), вирішено технічні та організаційні питання та забезпечено взаємодію АСДС з модулями ЄСІТС.

На окрему увагу в контексті досліджуваної тематики заслуговує питання використання технології штучного інтелекту в діяльності судової системи України. Вказана інформаційна технологія є достатньо новою, проте вже активно використовується в різних сферах суспільних відносин, включаючи юридичну практику.

Слід відзначити, що Державна судова адміністрація України затвердила концепцію Єдиної судової інформаційно-комунікаційної системи (ЄСІКС), яка передбачає використання штучного інтелекту для виявлення відхилення від загальної судової практики в аналогічних справах.

Штучний інтелект планують використати для виявлення девіацій під час розгляду судової справи, зокрема ігнорування контексту, поданих доказів та аргументів, а також відхилення від загальної судової практики розгляду в аналогічних справах [7].

Таким чином, алгоритми штучного інтелекту будуть виявляти випадки, коли суди відхиляються від правових позицій (висновків) Верховного Суду.

Крім того, у відповідності до вказаної Концепції, у межах ЄСІКС штучний інтелект може бути використаний для реалізації таких функцій:

- розпізнавання текстів завантажених в Систему документів, класифікація таких документів;
- виявлення в текстах документів інформаційних сутностей, що можуть мати юридичне значення, деперсоналізація та маскування конфіденційної інформації;
- стенограма судових засідань та службових нарад, інші перетворення мовлення в текст на запит користувача;
- озвучування текстів судових рішень, інших документів на запит користувача, озвучування елементів інтерфейсу Системи, зокрема для людей з порушенням зору;

– узагальнення вмісту документів, перевірка вмісту на наявність змістових, граматичних, орфографічних, пунктуаційних помилок;

- перевірка актуальності норм законодавства, на які посилається автор документа;
- автоматичний переклад документів;
- контекстний семантичний пошук релевантних документів, підбір судової практики;
- рекомендація методології дослідження матеріалів та розгляду судової справи;
- генерація проектів процесуальних документів;

– виявлення девіацій під час розгляду судової справи, зокрема ігнорування контексту, поданих доказів та аргументів, відхилення від загальної судової практики розгляду в аналогічних справах (правових позицій, висновків Касаційних судів у складі Верховного Суду та Великої Палати Верховного Суду);

- надання базової правової допомоги користувачам [7].

Таким чином, технологія штучного інтелекту потенційно здатна суттєво оптимізувати, удосконалити функціонування судової системи України, що має сприяти прискоренню розгляду справ всіх категорій та підвищенню якості судових рішень. Застосування можливостей штучного інтелекту дозволить запобігати судовим помилкам, а також сприятиме уніфікації судової практики, дисциплінуватиме учасників процесу тощо.

Застосовані в Єдиній судовій інформаційно-комунікаційній системі технології штучного інтелекту повинні бути реалізовані у спосіб, що дозволяє їх самонавчання, з метою самовдосконалення та покращення результатів подальшої роботи. Авторами Концепції пропонується сформувати наступні етапи реалізації проекту:

- етап 1 (2025–2026 роки) – містить вже ініційовані проекти розбудови ЄСІКС та забезпечує розробку та впровадження ключової функціональності підсистеми «Електронний документообіг суду» і низки підсистем та компонентів, що доповнюють пріоритетну функціональність ЄСІКС;
- етап 2 (2026–2028) – передбачає доопрацювання додаткової та експериментальної частини функціональності ЄСІКС, зокрема на базі технологій великих даних та штучного інтелекту.

Концепцією Єдиної судової інформаційно-комунікаційної системи (ЄСІКС) також планується запровадження централізованого авторозподілу судових справ, реалізація можливості екстериторіального розгляду справ і проходження всіх судових процедур онлайн. Також

пропонується впровадити в якості єдиного допустимого варіанту формування та зберігання матеріалів судової справи виключно електронну (цифрову) форму [7].

У зв'язку із останньою пропозицією ще раз слід наголосити на необхідності забезпечення збереження інформації, яка продукується судовою системою, на декількох альтернативних серверах, частина з яких розташована в цивілізованих зарубіжних країнах, з якими підписані відповідні договори про міжнародне юридичне та інформаційне співробітництво.

Висновки. Дослідження адміністративно-правових засад використання інформаційних технологій в судовій системі України дає підстави сформулювати висновок про те, що правове регулювання процесів цифровізації діяльності органів публічної адміністрації дозволяє уніфікувати програмне забезпечення, яке використовується різними суб'єктами владних повноважень, забезпечити централізований захист інформаційних ресурсів, а також швидко поширювати локальний позитивний досвід використання інноваційних інформаційних технологій на територію всієї держави.

Використання інформаційних технологій в судовій системі України дозволяє значно оптимізувати процес здійснення судочинства, а саме, частково знизити навантаження на суддів, покращити комунікацію між судами та учасниками процесу, прискорити розгляд судових справ.

Перспективним вбачається використання технології штучного інтелекту для виявлення відхилення від загальної судової практики (правових позицій-висновків Верховного Суду) в аналогічних справах, а також використання вказаної інформаційної технології для розгляду типових судових справ та підготовки проєктів судових рішень.

Враховуючи вищезазначене, об'єктивною та нагальною є необхідність адміністративно-

правового регулювання використання інноваційної технології штучного інтелекту з метою забезпечення легітимності використання вказаної інформаційної технології в процесі здійснення судочинства, стандартизації відповідного програмного забезпечення та оперативного поширення позитивного досвіду застосування окремих можливостей штучного інтелекту.

Таким чином, об'єктивною є потреба розробки та прийняття окремого Закону України «Про штучний інтелект» з урахуванням європейських стандартів використання даної інформаційної технології, а також потреба адміністративно-правової регламентації на рівні підзаконних актів окремих аспектів (способів, напрямів, обмежень) використання технології штучного інтелекту в судовій системі України.

Крім того, враховуючи загрозу знищення або пошкодження серверного обладнання на території України в умовах повномасштабної війни з російською федерацією, з метою збереження інформації, що міститься в ЄСІТС, та самої програмної оболонки ЄСІТС, доцільно нормативно врегулювати збереження копій вказаних інформаційних ресурсів на декількох альтернативних незалежних один від одного серверах, включаючи сервери, розташовані в зарубіжних країнах, з якими урядом України укладено відповідні угоди про правове та інформаційне співробітництво.

Перспективність подальшого дослідження даної тематики обумовлена необхідністю детального дослідження зарубіжного досвіду адміністративно-правової регламентації використання інформаційних технологій в судовій системі з метою запозичення найкращого позитивного досвіду та визначення можливості та доцільності його імплементації в національне законодавство та юридичну практику.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Антонюк В. В. Елементи діджиталізації адміністративного судочинства України. *Діджиталізація та права людини* : збірник тез Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Хмельницький, 30 берез. 2021 р.). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2021. С. 9–12.
2. Заїкін А. П. Дігіталізація судової влади: теоретико-правовий аспект : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 «теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень». Харків, 2021. 197 с.
3. Обрусна С. Ю., Іванова І. В., Чубань В. С. Проблеми адміністративно-правового забезпечення електронного суду в Україні в умовах пандемії Covid-19. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 4. С. 196–199.
4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення поетапного впровадження Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи : Закон України від 27 квітня 2021 р. № 1416-IX. Дата оновлення: 26.05.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1416-20#Text> (дата звернення: 05.05.2024).
5. Положення про порядок функціонування окремих підсистем (модулів) Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, затверджене Рішення Вищої ради правосуддя 17 серпня 2021 року № 1845/0/15-21.

Дата оновлення: 05.09.2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1845910-21#Text> (дата звернення: 04.05.2025).

6. Нова редакція АСДС вступить в дію з 1 квітня 2025 року – рішення РСУ. Рада суддів України. 06.03.2025. URL: <https://surl.li/wbsgnu> (дата звернення: 04.05.2025).

7. За допомогою штучного інтелекту зможуть виявляти відхилення судів нижчестоящих інстанцій від базових позицій. *Судово-юридична газета. Публікації*. 05.05.2025. URL: <https://surl.lu/lfqhkq> (дата звернення: 07.05.2025).

Серебро М.В. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СУДОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

Наукова публікація присвячена дослідженню адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій в судовій системі України.

Зазначається, що використання інформаційних технологій в судовій системі України дозволяє значно оптимізувати процес здійснення судочинства, удосконалити комунікацію з учасниками процесу, прискорити розгляд судових справ.

Проаналізовано сучасний стан адміністративно-правового регулювання процесів цифровізації судової системи. Виявлено актуальні питання правового регулювання даної сфери суспільних відносин.

Акцентовано увагу на доцільності використання технології штучного інтелекту для розгляду типових судових справ, а також підготовки проєктів судових рішень. Також підкреслено перспективність використання штучного інтелекту для: розпізнавання текстів документів, класифікації таких документів; виявлення в текстах документів інформаційних сутностей, що можуть мати юридичне значення, деперсоналізації та маскування конфіденційної інформації; створення стенограм судових засідань та службових нарад, інших перетворень мовлення в текст на запит користувача; озвучування текстів судових рішень, інших документів на запит користувача, озвучування елементів інтерфейсу електронних ресурсів, зокрема для людей з порушенням зору; узагальнення вмісту документів, перевірки вмісту на наявність змістових, граматичних, орфографічних, пунктуаційних помилок; перевірки актуальності норм законодавства, на які посилається автор документа; автоматичного перекладу документів; контекстного семантичного пошуку релевантних документів, підбору судової практики; формулювання рекомендацій щодо методології дослідження матеріалів та розгляду судової справи; виявлення девіацій під час розгляду судової справи, зокрема ігнорування контексту, поданих доказів та аргументів; надання базової правової допомоги користувачам; виявлення відхилення від загальної судової практики (правових позицій-висновків Верховного Суду) в аналогічних справах.

Сформульовано висновок про необхідність адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій в судовій системі України, включаючи інноваційні технології штучного інтелекту, з метою забезпечення легітимності використання інформаційних технологій в процесі здійснення судочинства, уніфікації програмного забезпечення, яке використовується судами, централізованого захисту інформаційних ресурсів та поширення позитивного досвіду використання інформаційних технологій в окремих судах на всю судову систему України.

Ключові слова: публічне управління, адміністрування, інформаційні технології, інформаційно-телекомунікаційна система, судова система, електронний документообіг, судочинство, адміністративно-правове регулювання, штучний інтелект.

Serebro M.V. ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION OF THE USE OF INFORMATION TECHNOLOGIES IN THE COURT SYSTEM OF UKRAINE

The scientific publication is devoted to the study of administrative and legal regulation of the use of information technologies in the court system of Ukraine.

The relevance of the study of the specified topic is substantiated. In particular, it is noted that digitalization has covered almost all spheres of public relations. Public administration bodies are increasingly switching to electronic document management. The introduction of information technologies allows to significantly optimize the work of all branches of government. Digitalization is of particular importance for the court system of Ukraine, which is significantly overloaded due to objective reasons.

It is noted that the creation of the Unified Judicial Information and Telecommunications System in Ukraine has made it possible to significantly improve the processes of judicial proceedings, introduce electronic document management, improve communication mechanisms between courts and citizens (conduct court hearings in the videoconference mode, submit procedural documents in electronic form, send and receive texts of court decisions), etc.

The use of information technologies in the judicial system of Ukraine has also made it possible to significantly optimize the process of judicial proceedings, in particular, to speed up the consideration of court cases.

However, the issue of administrative and legal regulation of the introduction of innovative information technologies into the activities of courts, in particular, artificial intelligence technologies, remains relevant.

The current state of administrative and legal regulation of the processes of digitalization of the judicial system is analyzed. Relevant issues of legal regulation of this sphere of social relations are identified.

Attention is focused on the feasibility of using artificial intelligence technology for considering typical court cases, as well as preparing draft court decisions. The prospects of using artificial intelligence for: recognizing document texts, classifying such documents; identifying information entities in document texts that may have legal

significance, depersonalizing and masking confidential information; creating transcripts of court hearings and official meetings, other speech-to-text conversions at the user's request; voicing the texts of court decisions, other documents at the user's request, voicing the interface elements of electronic resources, in particular for people with visual impairments; generalization of document content, checking content for content, grammatical, spelling, punctuation errors; checking the relevance of the legal norms referred to by the author of the document; automatic translation of documents; contextual semantic search of relevant documents, selection of judicial practice; formulation of recommendations on the methodology of researching materials and considering a court case; identification of deviations during the consideration of a court case, in particular ignoring the context, submitted evidence and arguments; provision of basic legal assistance to users; identification of deviations from general judicial practice (legal positions-conclusions of the Supreme Court) in similar cases.

A conclusion is formulated on the need for administrative and legal regulation of the use of information technologies in the judicial system of Ukraine, including innovative artificial intelligence technologies, in order to ensure the legitimacy of the use of information technologies in the process of conducting legal proceedings, unification of software used by courts, centralized protection of information resources and dissemination of positive experience in the use of information technologies in individual courts to the entire judicial system of Ukraine.

Taking into account the above, attention is focused on the need to develop and adopt a separate Law of Ukraine «On Artificial Intelligence» taking into account European standards for the use of this information technology, and attention is also drawn to the need for administrative and legal regulation at the level of subordinate legislation of certain aspects (methods, directions, restrictions) of the use of artificial intelligence technology in the judicial system of Ukraine.

In addition, taking into account the threat of destruction or damage to server equipment on the territory of Ukraine in the conditions of a full-scale war with the Russian Federation, in order to preserve information contained in the Unified Judicial Information and Telecommunications System, it is indicated that it is appropriate to normatively regulate the storage of copies of the specified information resources on several alternative servers independent of each other, including servers located in foreign countries with which the Government of Ukraine has concluded relevant agreements on legal and information cooperation.

A conclusion is also formulated on the prospects of further research into this topic, which is due to the need for a detailed study of foreign experience in administrative and legal regulation of the use of information technologies in the judicial system in order to borrow the best positive experience and determine the possibility and feasibility of its implementation in national legislation and legal practice.

Key words: public management, administration, information technology, information and telecommunications system, judicial system, electronic document management, legal proceedings, administrative and legal regulation, artificial intelligence.